

Laidiens: 24.11.2006., Nr. 190

Ministru kabineta noteikumi Nr.946

Rīgā 2006.gada 21.novembrī (prot. Nr.61 14.§)

Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības saņemšanas kārtība

Izdoti saskaņā ar Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 3.panta otro daļu

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā persona saņem sociālos pakalpojumus un sociālo palīdzību.
2. Sociālos pakalpojumus un sociālo palīdzību persona vai viņas likumiskais pārstāvis pieprasa pašvaldībā, kuras teritorijā reģistrēta personas dzīvesvieta, vai vēršoties tieši pie pakalpojuma sniedzēja šo noteikumu 6.punktā minētajos gadījumos.
3. Lai saņemtu sociālos pakalpojumus un sociālo palīdzību, persona vai viņas likumiskais pārstāvis vēršas pašvaldības sociālajā dienestā vai attiecīgajā pašvaldības domē (padomē), vai tās deleģētā institūcijā (turpmāk - sociālais dienests) un iesniedz:
 - 3.1. iesniegumu, kurā norāda problēmu un tās vēlamu risinājumu;
 - 3.2. dokumentus, kas apliecina personas, viņas laulātā un to personu ienākumus un materiālo stāvokli, ar kurām ir kopēji izdevumi par uzturu un kuras mitinās vienā mājoklī, kā arī atsevišķi dzīvojošu apgādnieku ienākumus un materiālo stāvokli apliecinošus dokumentus, ja tiek pieprasīta sociālā palīdzība vai pakalpojuma izmaksas sedz no pašvaldības budžeta;
 - 3.3. ģimenes ārsta izziņu par personas veselības stāvokli. Izziņā norāda medicīnisko kontrindikāciju (plaušu tuberkuloze aktīvajā stadijā, akūtas infekcijas slimības, seksuāli transmisīvās slimības) neesību, ja persona vēlas saņemt aprūpi mājās, pakalpojumu grupu mājā (dzīvoklī), pusceļa mājā, dienas aprūpes centrā un ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā;
 - 3.4. psihiatra atzinumu par speciālo (psihisko) kontrindikāciju neesību un piemērotāko pakalpojuma veidu personai ar garīga rakstura traucējumiem (pielikums), ja sociālo pakalpojumu vēlas saņemt persona ar garīga rakstura traucējumiem vai bērns ar garīgās attīstības traucējumiem;
 - 3.5. invaliditāti apliecinoša dokumenta kopiju, ja sociālos pakalpojumus vēlas saņemt persona ar invaliditāti;
 - 3.6. citus dokumentus atbilstoši attiecīgā sociālā pakalpojuma vai sociālās palīdzības veidam.

4. Sociālais dienests 10darbdienu laikā pēc šo noteikumu 3.punktā minēto dokumentu saņemšanas un reģistrēšanas veic šādas darbības:

4.1. ja persona pieprasījusi sociālo palīdzību:

4.1.1. novērtē personas, viņas laulātā un to personu ienākumus un materiālo stāvokli, ar kurām personai ir kopēji izdevumi par uzturu un kuras mitinās vienā mājoklī, kā arī atsevišķi dzīvojošu apgādnieku ienākumus un materiālo stāvokli;

4.1.2. apmeklē personu dzīvesvietā un aizpilda dzīvesvietas pārbaudes aktu, ja tas nepieciešams lēmuma pieņemšanai;

4.2. ja persona pieprasījusi pašvaldības nodrošinātu sociālo pakalpojumu, aizpilda karti, kurā novērtē attiecīgās personas vajadzību pēc sociālajiem pakalpojumiem, un norāda datus par personu un tās ģimeni, dzīves apstākļiem, personas resursu un pašaprūpes novērtējumu, kā arī nepieciešamo pakalpojuma veidu;

4.3. izvērtē:

4.3.1. pašvaldības iespējas sniegt personas vajadzībām atbilstošu sociālo pakalpojumu vai sociālo palīdzību;

4.3.2. personas vai viņas ģimenes locekļu līdzdarbības iespējas un nepieciešamību noslēgt vienošanos par to;

4.3.3. nepieciešamību sastādīt rehabilitācijas plānu;

4.4. pieņem lēmumu par sociālā pakalpojuma vai sociālās palīdzības piešķiršanu, ja nodrošināt sociālo pakalpojumu vai sociālo palīdzību ir pašvaldības pienākums, vai par atteikumu piešķirt sociālo pakalpojumu vai sociālo palīdzību, ja nav ievērotas šajos noteikumos minētās prasības, un rakstiski informē personu par pieņemto lēmumu;

4.5. var atkārtoti nevērtēt ienākumus un materiālo stāvokli, ja persona sociālo pakalpojumu vai sociālo palīdzību pieprasa laikposmā, uz kuru tai ir piešķirts trūcīgas vai maznodrošinātas personas statuss.

5. Ja persona pieprasījusi valsts finansētu sociālās aprūpes pakalpojumu, sociālais dienests 10darbdienu laikā izvērtē personas statusa atbilstību pakalpojuma saņemšanai, pieņem lēmumu par pakalpojuma nepieciešamību un kopā ar šo noteikumu 3.1., 3.3., 3.4. un 3.5.apakšpunktā minētajiem dokumentiem iesniedz to Sociālo pakalpojumu pārvaldē (turpmāk - pārvalde).

6. Lai saņemtu sociālos pakalpojumus naktspatversmē un krīzes centrā, kā arī redzes un dzirdes invalīdiem paredzētos sociālās rehabilitācijas pakalpojumus, persona vēršas tieši pie pakalpojuma sniedzēja, kurš lemj par pakalpojuma nodrošināšanu atbilstoši dibinātāja noteiktajai kārtībai.

7. Pakalpojuma sniedzējs pēc lēmuma pieņemšanas rakstiski informē personu par pieņemto lēmumu (izņemot gadījumu, ja personai nav reģistrētās dzīvesvietas), bet, ja pieņemts lēmums par sociālā pakalpojuma vai sociālās palīdzības atteikumu, norāda atteikuma pamatojumu un lēmuma apstrīdēšanas kārtību.

8. Bārenim vai bez vecāku gādības palikušam bērnam sociālo pakalpojumu ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā nodrošina, pamatojoties uz bāriņtiesas (pagasttiesas) lēmumu, bet bērnam ar smagiem garīgās attīstības traucējumiem - šo noteikumu 3. un 5.punktā noteiktajā kārtībā.

9. Pakalpojumu ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā pēc vecāku lūguma bērnam nodrošina, pamatojoties uz šo noteikumu 3.punktā minētajiem dokumentiem un ņemot vērā šo noteikumu 4.3.apakšpunktā norādīto kārtību.

10. Ārkārtas gadījumā, ja nav iespējams nodrošināt bāreņa vai bez vecāku gādības palikuša bērna aprūpi un audzināšanu audžuģimenē vai pie aizbildņa, bērnu var nekavējoties ievietot ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā, pamatojoties uz vienu no šādiem dokumentiem:

10.1. bāriņtiesas (pagasttiesas) priekšsēdētāja vienpersonisku lēmumu;

10.2. policijas aktu par veselībai un dzīvībai bīstamos apstākļos pamestu bērnu.

11. Par ārkārtas gadījumā bērnu sociālās aprūpes centrā ievietotu bērnu sociālās aprūpes centra direktors vienas darbdienu laikā informē pašvaldību, no kuras teritorijas bērns ievietots centrā, ja bērna dzīvesvietu nav iespējams noskaidrot. Par bērnu līdz četrus gadus vecumam informē arī pārvaldi, un tā pieņem lēmumu par pakalpojuma piešķiršanu līdz trim mēnešiem.

12. Ja šo noteikumu 10.punktā minētajos gadījumos sociālā pakalpojuma nodrošināšana ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā ir valsts pienākums, pašvaldība triju mēnešu laikā iesniedz pārvaldē šo noteikumu 3.punktā minētos dokumentus pakalpojuma piešķiršanai par valsts budžeta līdzekļiem.

13. Pārvalde:

13.1. 10 darbdienu laikā pēc pašvaldības iesniegto dokumentu saņemšanas un izvērtēšanas pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

13.1.1. par pakalpojuma sniegšanas uzsākšanu;

13.1.2. par personas uzņemšanu rindā pakalpojuma saņemšanai personas dzīvesvietai tuvākajā ilgstošas sociālās aprūpes un rehabilitācijas institūcijā vai personas iesniegumā norādītajā institūcijā;

13.1.3. par sociālo pakalpojumu sniegšanas atteikumu, ja nav ievērotas šajos noteikumos minētās prasības;

13.2. ja nepieciešams, pieprasa sociālajam dienestam piecu darbdienu laikā iesniegt lēmuma pieņemšanai nepieciešamo papildu informāciju un par to informē iesniedzēju;

13.3. piecu darbdienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas informē attiecīgo sociālo dienestu un personu par pieņemto lēmumu un nosūta personai norīkojumu pakalpojuma saņemšanai, paziņojumu par personas uzņemšanu rindā vai atteikumu, norādot atteikuma pamatojumu un lēmuma apstrīdēšanas kārtību.

14. Ja bērnam invalīdam ar smagiem garīgās attīstības traucējumiem, kurš uzturējies ilgstošas sociālās aprūpes un rehabilitācijas institūcijā, pēc 18 gadu vecuma sasniegšanas nav iespējams nodrošināt sociālo pakalpojumu viņam nepieciešamajā apjomā dzīvesvietā, pārvalde pieņem lēmumu par pakalpojuma nodrošināšanu attiecīgajai personai